

andre Udstillinger i Europa, kan jeg ikke se, hvorfor vi ikke ogsaa skulde være det i Paris, og ikke mindst i denne Gren, nemlig Kunstn. Hvorfor skulde vi ikke der være repræsenterede, da det er bekendt nok, at der i Paris kan gives rig Leilighed for Kunstnerne baade til at se og høre Meget? Jeg tror altsaa, at det af flere Grunde vil være anbefalelsesværdigt, at Folkethinget vedtager at give de 25,000 Kr. til Udstillingen i Paris, men skal det ske, ere ærede Medlemmer ved nok opmærksomme paa, at saa maa man forkaſte Flerallets Vædringsforslag Nr. 74, og naar det er forkaſtet, stemme for det nævnte Forslag Nr. 4. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, haabende, at Forslaget om Bevillingen til Kunstudstillingen maa blive vedtaget.

Krigs- og Marineministeren (Saffner):

De Udtalelser, hvormed Finansudvalgets ærede Ordfører igaar ledsagede forskjellige af de af mig stillede Vædringsforslag, have foranlediget mig til i Dag at begjære Ordet. — Det første Vædringsforslag, som den ærede Ordfører gjorde til Gjenstand for Dmtale, var Vædringsforslaget Nr. 57, hvor der stilles et Forlangende om, at den til Remontering bevilgede Sum af 286,960 Kr. maatte blive forhøjet med 46,420 Kr. Den ærede Ordfører søgte at hævde, at denne Bevilling maatte anses for at være obligatorisk for Krigsbestyrelsen, og vilde ikke lade de Grunde, jeg tilslod mig at anføre for dens kalkulatoriske Natur, gjælde, navnlig vilde den ærede Ordfører ikke indrømme, at jeg kunde søge nogen Støtte i Hærens Bestemmelser. Den ærede Ordfører udtalte, at der stod vel i Hærens Lov, hvormange Heste Hæren skulde have, men der stod ikke deri, med hvilken Alder disse Heste skulde udsættes, og det maatte jo have en afgjørende Indflydelse paa Bevillingen. Nu er det ganske sandt og fuldkommen rigtig, hvad den ærede Ordfører udtalte, at der i Hærens Lov ikke findes nogen Aldersgrænse for Hestene, men derimod tror jeg, vi Alle maa være enige om, at Forudsætningen er den, at de Heste, som findes i Hærens Hestebestand, skulle være fuldt tjenstdygtige. Naar Afdelingerne indberette, at et vist Antal Heste ikke længere er tjenstdygtigt, saa gaar det virkelig ikke an, at Krigsministeren derpaa svarer: „Jeg har ikke flere Penge til at indkjøbe Remonter for, I maa altsaa beholde og benytte Hestene, thi der vil da ske Et af To. Enten ville Afdelingerne ikke benytte disse Heste til Dvæls, fordi de ere tjenstdygtige, eller ogsaa ville Afdelingerne, høiende sig for det Raabud, at de skulle benytte Hestene, gjøre det, og saa sker det med Fare for Mandsskabets Liv og Lemmer. Det er virkelig et Forhold, som ingen Krigsbestyrelse kan gaa ind paa, og jeg tror altsaa, at der ifølge Hærens Lov paa-hviler Krigsbestyrelsen en Forpligtelse til at søge

Hestebestanden saavidt muligt holdt paa den Høide, som Hærens Lov fastsætter. Bestrebelsene i tidligere Aar ere ogsaa gaaede i denne Retning, idet Krigsbestyrelsen har taget tilbørligt Hensyn til Hærens og tilbørligt Hensyn til den ved Finansloven giene Bevilling. Krigsbestyrelsen har været meget lidt villig til at overskride denne Bevilling, og den har saaledes efter min Mening lige over for Finansloven handlet saa korrekt som muligt. Naar man imidlertid vil gaa nogle Aar tilbage i Tiden og efterse Statsregnskaberne, saa vil man finde, at der dog alligevel som oftest har fundet en Overskridelse Sted, og navnlig en Overskridelse, naar man ser hen til, ad hvilke forskjellige Veie Bevillingerne ere komne tilstede. Naar vi tage Statsregnskabet for 1870—71 for os, saa er der paa Konto H. a. til Remontering i det Hele givet 130,360 Rd. Dertil skal jeg bemærke, at Bevillingen var oprindelig 95,760 Rd. og ved Tillægsbevillingen var der givet 34,600 Rd. paa Grund af de ekstraordinære Forhold, som meget ærede Medlemmer ville erindre vare tilstede i 1870; men medens Bevillingen saaledes udviser et samlet Beløb af 130,360 Rd., viser Regnskabet en Udgift til Indkjøb af Remonter af 214,973 Rd. 73 Sk., og naar det samlede Bevillings Beløb og Regnskabsudgiften sammenlignes, og der saa kun viser sig en Overskridelse af 4,200 Rd., saa er dette begrundet i det store Antal Heste, som dengang blev bortfolgt, efter at de Forhold vare ophørte, som havde nødvendiggjort en større Anskaffelse af Heste. I 1871—72 stiller Regnskabsudgiften sig omtrent i samme Størrelse som den bevilgede Udgift til Remontering, medens der i Statsregnskabet 1872—73 til Remontering var bevilget 77,760 Rd., og Indkjøbet af Heste havde kostet 107,083 Rd. 74 Sk. Desuagtet viser der sig paa den samlede Konto en Mindreudgift af omtrent 3,400 Rd., men det er begrundet i, at den Indtægt, der var kalkuleret af bortfolgte Heste, indkomne Bøder for Distriktshestes slette Holdelse og Verdisforringelse, i Stedet for at den var kalkuleret til 30,340 Rd. indkom med 43,074 Rd. For Statsregnskabet 1873—74 viser Konto H. a. en Overskridelse af henved 4,000 Rd., for 1874—75 er det voterede Beløb til Remontering 231,000 Kr., medens Indkjøbet af Heste har Beløbet 266,218 Kr. Desuagtet viser Regnskabet en Mindreudgift af ca. 5,700 Kr., men det er begrundet i, at den førnævnte kalkulerede Indtægt, der skal fradrages, er indkommet med 94,961 Kr., medens den var kalkuleret til 54,600 Kr. Endelig viser Statsregnskabet for 1875—76 en kalkuleret Sum til Remontering af 345,460 Kr. og en virkelig Indkjøbsudgift af 346,366 Kr. Her viser Indtægten ved Salg o. s. v. en betydelig Nedgang, nemlig fra en kalkuleret Indtægt af 98,200 Kr. til 87,030 Kr.,